

Nomádok az erdő mélyén az idők mélyéről

Szerző: Gácsi Margit

Anne Gibbons írása nyomán

Eljött a vacsoraidő az amazonaszi kisfaluban. Anita Cuata Maito banánból és édes maniókából készülő kását kavargat zsúpfedeles kunyhójukban, a döngölt földpadlón parázsló tűz fölött. Füle a férje ismerős hangjait kémlelik várva, hogy az satnya vadászkutyájával visszatérjen a vadonból.



manióka gyökér és liszt

Arcát fáradtság fedi, ahogy újszülött lányát szoptatja, miközben hétéves fia unalmában a anyja ruhája ujján hintázik. Reménykedik, hogy férje, Nate húst hoz ma haza. Ha nem hoz, akkor a gyerekek megint nagyon szomorúak lesznek.

Nate puskájával és macsetéjével hajnal hasadáskor vágott neki neki a kétórás útnak, hogy korán kiérjen az öreg erdőbe. Ott hangtalanul fürkészni kezdte a fák koronáját, csuklyásmajmokat és mosómedve-szerű koatikat keresve. Kutyája huppogva szimatolta a földet vadmalacok és vízidisznók ismerős szagát vizslatva. Ha szerencséjük van, akár a legnagyobb húsforrásra is ráakadhatnak: az ázott földben zsenge hajtásokat keresgélő tapírra.



csuklyásmajom



koati



vízidisznó



tapír

Eljött hát az este és Anita végre meglátta férjét feltűnni a fák közül. Nate, 39 éves kora dacára még mindig tele van életerővel. Látszik a szemén, hogy nem olyan ember, aki könnyen feladná az életért való küzdelmet. Amikor épp nem vadászik, akkor pálmalevelekből sző új tetőt, vagy az erdőben csónakot fabrikál. Most végre leült, hogy a bádog tányérból megegye a kását. A panasz is hamar kifakad belőle: rettentően nehéz hússal ellátni a családot. A két feleségét és tizenkét gyermekét. Dühíti, hogy a favágók folyton zajonganak, amivel messzire kergetik az állatokat. Most halászni sem tud, mert a vihar nemrég elragadta a csónakját.

Következő hajnalon Nate megint vadászni ment. Délután újabb léptek közelednek a kis kunyhó felé. Albania az, Nate egyik lánya, akit jó hírrel szalasztottak: Anita apja, féltestvére és Nate ezúttal zsákmányt ejtettek és már vissza is tértek vele a szülék kunyhójához. A család egyből útnak ered. Már messziről érződik az elejtett állatok jellegzetes szaga. Három koati van kiterítve szőröstől-bőröstől a táncoló tűz mellé. A pattogó tűz fürgén leperzseli a csíkos szőrt, a bőrt pedig Albania és 12 éves húga, Emilia egészen a húsig lekaparják. A koatikat ezután a patakra viszik, ahol konyhakészre mossák a sütéshez. Nate feleségei nekiállnak két tobzoskát is megtisztítani, hogy azután finom ragut készíthessenek belőlük aprított banánnal. A férfiak a tűz mellé telepsznek és Nate élvezettel meséli el a sikeres vadászatot az otthoniaknak. Először a tobzoskákat lőtték meg, amikor azok a patak partján óvatlanul szundikáltak. A kutya kisvártatva észrevett egy csapat koatit, amiket tüstént üldözni kezdett. Kettőt megölt, a többi pedig felmenekült egy fára. Alberto rájuk lőtt, de elvétette. Újra tüzelt és ekkor eltrafált egy koatit. Ennyi zsákmány bőséggel elegendő egy napra, így a vadászok összepakoltak és haza indultak.



tobzoska

Estélik. Miközben a nap lassan lenyugszik, a sült hús mámorító illata terjeng a vadonban. Felébreszti a lassacskán amúgy is ébredező húskedvelő állatokat, melyek hangosan dicsérni kezdik a szakácsok tudományát. A család boldogan élvezi a bőséges vacsorát és egymás társaságát. Vidám beszélgetés hangjai szállnak. Alfonso, az egyik kisleány egész héten beteges volt. Most a többi gyerekkel együtt öntetetlen ugrándozik a tűz körül, miközben csemegének számító főtt koati farkat majsol pont úgy, ahogy előtte sok-sok nemzedék gyerekei is. Nate elégedetten szemléli családját. Ma mindannyian boldogan alusszák majd őseik álmát az erdő mélyén, távol a világ nyüzsgésétől, a cukorbetegségtől és más civilizációs nyavalyáktól. Amikor hús van, akkor minden a legnagyobb rendben van.